

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 857/05
16.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића, др Глигорија Спасојевића, мр Сретка Јанковића и Мирослава Цветковића, чланова већа, са саветником Милом Ристић, записничарем, у кривичном предмету оптужених **АА и ББ**, због кривичног дела преваре из члана 171. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Панчеву, изјављеној против пресуде Окружног суда у Панчеву К.122/04 од 16.02.2005. године, у седници већа одржаној, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, а у присуству браниоца оптуженог АА, адв. АБ, дана 16.05.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Панчеву, а пресуда Окружног суда у Панчеву К.122/04 од 16.02.2005. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према оптуженом АА одбијена је оптужба да је извршио кривично дело преваре из члана 171. став 3. у вези става 1. КЗ РС. Истом пресудом на основу члана 355. став 1. тачка 1. ЗКП, оптужени ББ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело преваре помагањем из члана 171. став 3. у вези става 1. КЗ РС у вези члана 24. КЗ СРЈ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Оштећени ""ВВ" за свој имовинско-правни захтев упућује се на парницу.

Против те пресуде, жалбу је изјавио:

-Окружни јавни тужилац у Панчеву, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу Окружног јавног тужиоца, доставио је бранилац оптуженог Филип Стевана и предложио да се жалба Окружног јавног тужиоца у Панчеву одбије као неоснована.

Републички јавни тужилац, својим поднеском Ктж.998/05 од 24.05.2005. године, предложио је да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је одржао седницу већа, у смислу члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, а у присуству браниоца оптуженог АА, адв. АБ, на којој је размотрио све списе предмета, па је по оцени жалбених навода, као и одговора на жалбу и предлога Републичког јавног тужиоца, датог у напред наведеном писменом поднеску, нашао:

Побијана пресуда, не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности (члан 380. ЗКП).

Окружни јавни тужилац као основ побијања првостепене пресуде наводи битне повреде одредаба кривичног поступка коју виду у чињеници да је пресуда неразумљива, противречна сама себи и разлозима о одлучним чињеницама, а дати разлози су нејасни, а Врховни суд овакве жалбене наводе оцењује неоснованим.

Овакви жалбени наводи Окружног јавног тужиоца су без утицаја на другачију одлуку суда, имајући у виду да је првостепени суд правилном оценом изнетог чињеничног стања – које је правилно ценио у смислу члана 17., 18. и 352. ЗКП нашао да у односу на оптуженог АА постоје околности које трајно спречавају гоњење оптуженог за кривично дело преваре из члана 171. став 3. у вези става 1. КЗ РС, а сходно одредби члана 354. став 3. ЗКП, као и у односу на оптуженог ББ да нема елемената кривичног дела за које се оптужени оптужује нити неког другог кривичног дела, те га је сходно члану 355. став 1. тачка 1. ЗКП ослободио од оптужбе.

По оцени Врховног суда, изрека првостепене пресуде је јасна и разумљива, а у образложењу пресуде првостепени суд дао све објективне околности које су утицале на закључак суда за доношење одлуке као у изреци првостепене пресуде, а како су дати разлози првостепеног суда о свим одлучним чињеницама јасни и непротивречни, то су супротни жалбени наводи ОЈТ-а оцењени неоснованим.

Неоснован је жалбени навод Окружног јавног тужиоца да првостепени суд није поступио по примедбама и налозима Врховног суда из решења Кж-І-891/03 од 22.04.2004. године, пошто је, у поновном поступку првостепени суд у целости расправио и одговорио на примедбе другостепеног суда изнете у наведеном решењу, па се то односи и на утврђивање природе, карактера и степена оштећења слуха код оптуженог и утицај истог на психичко стање оптуженог и могућност комуницирања са околином вештачењем од стране вештака примаријуса др Драгомира Стефановића, специјалисте оториноларинголога.

Дакле, Врховни суд налази да је током поступка на несумњив начин утврђено, а између осталог и на основу налаза и мишљења комисије вештака Неуропсихијатријске болнице у __, као и на основу непосредног саслушања вештака др ГГ, специјалисте неуропсихијатрије и специјалисте судске психологије, као и на основу налаза и мишљења вештака др ДД, да код оптуженог АА постоји трајно мождано оштећење са последицама у неуролошкој и психичкој сфери у смислу органског психосиндрома, алкохолне и посттрауматске етиологије и органски поремећај личности, те да је утврђено да по мишљењу комисије вештака оптужени АА је неспособан да активно учествује у судском процесу и није способан да адекватно прати суђење, те да је способност схватања значаја дела и могућност управљања својим поступцима код оптуженог АА заправо у целости укинута, те да у том смислу се ради о трајном душевном поремећају. Из изнетог, по оцени Врховног суда, правилан је закључак првостепеног суда да постоје околности које трајно спречавају гоњење оптуженог АА због кривичног дела које му се ставља на терет, па је правилна одлука првостепеног суда донета у смислу члана 354. став 3. ЗКП, када је одбијена оптужба према оптуженом АА, а супротним жалбеним наводима ОЈТ у Панчеву, овакав закључак првостепеног суда се не доводи у сумњу.

Побијајући првостепену пресуду у ослобађајућем делу у односу на оптуженог ББ, а због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и у вези са тим, повреде кривичног закона, жалбом Окружног јавног тужиоца се оспоравају чињенични и правни закључци првостепеног суда да у радњама оптуженог ББ нема елемената кривичног дела за које се оптужени оптужује нити неког другог кривичног дела, али овакве тврдње у жалби ОЈТ-а не доводе у питање закључак првостепеног суда у погледу оцене доказа изведених у току поступка, нити доводе у питање чињенично стање које је утврђено у току првостепеног поступка, већ се само даје сопствена оцена изведених доказа – супротна оцени од стране првостепеног суда, а без навођења нових чињеница или околности које првостепени суд већ није ценио.

По оцени Врховног суда, првостепени суд је све изведене доказе ценио како сваки доказ појединачно, тако и све доказе у њиховој међусобној вези, а у смислу члана 17., 18. и 352. ЗКП и на тако утврђено чињенично стање правилно применио закон када је закључио да у радњама оптуженог ББ нема елемената кривичног дела за које је оптужен и на основу члана 355. став 1. тачка 1. ЗКП, ослободио га од оптужбе.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Мила Ристић, с.р. Драгиша Ђорђевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ан